

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En Ædel-Steen er rosenrød

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En Ædel-Steen er rosenrød", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 506. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid135299/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 3 Du værdige Hellig-Aand, som Guds Tolk,
Opliv og oplys det Christne Folk,
Og leed os Alle paa Herrens Bane,
Fra Verdens Kløgt og vor gamle Vane!
- 4 Al Ære og Priis den eneste Gud,
Som sendte sin Søn til Verden ud!
Han styr' og raade os allesammen,
Saa vi ham frygte og elske, Amen!

No. 270. *)

- 1 En Ædel-Steen er rosenrød,
I Troens Krone, Christi Død,
Med Pine svar og Plage,
Sæt du den høit af Hjertens-Grund,
Og see dertil i allen Stund,
Vil du Hans Sødhed smage!
- 2 Han hang paa Korset bleg og rød,
For dig Han leed den store Nød,
Hudstrøget, tornekrone!,
Der svæved mellem Himmel og Jord,
Han, dem har skabt, Gud-Faders Ord,
Saa blev din Synd afsonet!
- 3 Stor Harm det var og Ynk at see,
De slog Ham fast med Nagler tre,
De ændsede ei Hans Pine,
Da mægtig Han stod op af Grav,
Han har endda de Naglegab,
Og teede dem for Sine!
- 4 Fuldkommet blev til Mande-Bod
Bogstavelig hvad skrevet stod,

*) Sammensat af Hr. Mikkel's Rim i Korthed, hvad før blev langt i
den gamle »Nu lader os af Hjertens Grund.«

Og spaaet var forleden,
Han leed al Syndens Straf og Tvang,
Ham Pinen gjorde Fredag lang,
Til os saa vandt Han Freden!

5 Da Han sit Hoved bøied ned,
Al Verden gav sig svart derved,
Gav Suk for Synder sine,
Mens Jorden skjælv, ved Middags-Tid
Blev mørk som Nat al Verden vid,
For *Jesu* Død og Pine!

6 Han sagde: Fader, i din Haand
Befaler jeg min Manddoms-Aand,
Hos Dig hun tør vel blive,
Hvad Du mig bød, det har jeg gjort,
Fuldført dit Værk og holdt dit Ord,
Denstund jeg var ilive!

7 I Paradis den Mand af Jord,
Os avled, brød vor Herres Ord,
Os alle til stor Kvide;
Betænk, hver Sjæl, da *Jesu* Død!
Den frelste dig af evig Nød,
Som var din Dom at lide!

8 Saa hav da Tak til evig Tid,
Min *Jesus*, for Du tog saa blid
Fra mig de Kaar fuldtunge!
Helbred mig nu med dine Saar!
Giv Glæden mig, som ei forgaaer!
Saa vil jeg Dig lovsjunge!